

dersteen eller af andet af Synet godkjendt Materialer. Det maa ikke bruges til Opbevaringssted for Kalkbænk, Stiger, Brandredsfaber, eller andet lignende. Naar der ved en Kirke ei er et Vaabenhuus eller anden passende Forstue, kan samme af Synet forlanges opført eller indrettet.

40. Afsft. § 12.

Kirkens Indgange bør være tilstrækkelige i Antal og ikke for lave eller for smalle. Dørrerne maa være tætte og til at aabne og lukke uden Varm; de skulle have et jævnt og smukt Udseende, og forsaavidt stee kan uden uforholdsmæssig Bekostning, være til at aabne ubad eller at styde til Siden.

41. Afsft. § 13.

Kirkens forskjellige Afdelinger, derunder dens Loft iberegnet, bør, forsaavidt stee kan uden uforholdsmæssig Bekostning, være let tilgængelige for Synets Undersøgelse, og de dertil fornødne Gjenstande maa have og være ved Haanden, naar Synet foretages. Gjentaget Mangel heraf paadrager Bøde som en uafhjulpet Mangel. Der bør ligeledes drages Omfjerg for, at der, hvor Omstændighederne tillade det, tilveiebringes det for Synet fornødne Lys paa Køsterne, f. Ex. ved Anbringelsen af et Par Verntagvinduer eller Glas-tagstene.

42. Afsft. § 14.

Paa Kirkens eller dens Tilbygningers Loft maa ikke glemmes Korn eller deslige, og overhovedet maa Kirken ikke benyttes til verdsligt Brug. Derimod maa der opbevares saadanne enkelte Gjenstande, Epitaphier, Inscriptionstavler og deslige, der findes at burde fjernes fra Kirken paa Grund af deres Bestaafenhed, deres Forsald eller af anden Aarsag. De henseettes der midlertidig, indtil Bestemmelse med Kirke-eierens Samtykke kan tages om deres Anvendelse.

Til § 15.

43. Afsft. Forslag af Udvalget:

„Die Passus 1ste og anden Linie „kan for-

langes i ethvert Fald“ forandres til: „bør“.

44. Afsft. § 15.

Med Hensyn til en Kirkes Ydre, da kan der ikke fordres Ombygning eller Forandring af samme; fordi dens Stil eller Form ikke maatte stemme med Synets Anskuelser. Men paa den anden Side maa heller ingen Forandring deri foretages af Kirkeeieren uden med Synets Samtykke. Saaledes maa Kirkens Tag ikke ved Ombygning vilkaarligen gjøres lavere, ei heller dets Blytæppe afløses uden særlig Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet; paa samme Maade forholdes der, hvis der opstaaer Spørgsmaal om at gjøre Taarnet lavere eller forandre dets Udseende. Med det Dverfsind, der fremkommer ved, at et Blytag tilstedes ombyttet med andet Tag, forøges Kirkens Kapitalformue; dog kan det, forsaavidt Kirkeeieren dertil giver sit Samtykke, anvendes til Forbedringer, hvorpaa Synet ei kan gjøre Krav, efter nærmere Bestemmelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Straa- eller Hørtag paa en Kirke tilstedes ikke uden særlig Tilladelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og Spaan- eller Trætag kan kun tilstedes, hvor det tidligere har været og Forholdene tale for dets Bibeholdelse.

Tagrender med Nedløvsrender kan forlanges, hvor Vind og Fugtighedsforhold gjøre det ønskeligt, og bør i ethvert Fald anbringes over Indgangsdørrerne, hvis Indgangene ere udsatte for Regn fra Taget.

Til § 16.

45. Afsft. Underændringsforslag af Udvalget: Der tilføies ved Slutningen af den af Udvalget foreslaaede Paragraph:

„Ved Kirker, der ei sig selv og have Midler dertil, kunne Murene ud- og indvendig fordres optrukne med Kalk efter Lod og oliemalede. Hvis overhovedet nogen Kirke allerede er saaledes istandsat, bør den ikke forringes.“